

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXX. Benedicta es à Domino, filia! &c. scit enim omnis populus - - -
mulierem te esse virtutis. Ruth. c. 3. v. 10. & 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](#)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXX.

S. I. Scriptura.

204. MVLier, à popVLo be-neDICta.

Ruth. c. 3. v. 10. & 11. *Benedicta es à Domino, Filia! &c. Scit enim omnis populus, qui habitat intra portas Urbis meæ, Mulierem Te esse Virtutis.*

In signem planè Panegyrin, in commendationem puellæ, non pudicâ tantum corporis venustate, sed sincero quoque mentis candore præstantissimæ, æquissimus virtutis æstimator Booz composuit, dum Ruth formosissimam his verbis est allocutus: *Benedicta es à Domino Filia, & priorem misericordiam posteriore superâsti; quia non es secuta juvenes pauperes, sive divites: noli ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi; scit enim omnis populus, qui habitat intra portas Urbis meæ, Mulierem Te esse virtutis.* Succinctum, sed efficax certe puellæ præconium!

Verum audiatur & aliud non ab uno tantum Encomiaste, sed ab Universalì, Sanctâ, ac devotâ Matre Ecclesiâ, in laudem purissimæ DEI Genitricis solenniter decantatum! Et quale illud? audite: *Benedicta Filia tu à Domino, quia per Te Fructum ritæ communicavimus!* Benedicta es tu, ac millies benedicta, æterni Patris Filia, Filij Mater, Amoris inter utrumque Sponsa! utpote, quæ priorem misericordiam, in primo illo Conceptionis articulo à Numine receptam, ac ab omnî prorsus maculâ præservativam, posteriore, in dignissimam Divini Verbi Genitricem te cooptante, longè superâsti, utrumque ex nullâ aliâ ratione, quam quod alios Adæ Filios, sive pauperes, sive divites, omnes, omnes in Protoparen-te peccatores, iræque filios, Tu sola

peccati nescia, non es secuta. *Noli ergo metuere,* Virgo electissima! sinistram quorundam malignantium hæreticorum, de Conceptione Tuâ purissimâ, opinionem; habes enim verò Numen ad tua vota propitium, & scit omnis populus, Cœlestium, Terrestrium, & infernorum, *Mulierem Te esse virtutis*, ex toto benedictam, nullo unquam vitio, nec ad momentum quidem, depravatam, quam mellifluus Doctor attentiùs considerans, exclamat: *O admirandam, & omnî honore dignissimam Virginem!* *o Fæminam singulariter venerandam!* super omnes fæminas admirabilem! Parentum reparatricem! posteriorum vivificatricem! *Scit* inquam, omnis populus, quod sicut Solares radij super lutum descendentes, ab illo deturpari non possunt, sed ipsum potius illuminare cernuntur, sic Tua, o Virgo! anima, super lutum humanæ naturæ descendens, à face originalis culpæ sordidata non fuerit, sed tota potius humana Natura inde illustrata. *Scit omnis populus*, quod sicut Aurum in visceribus terræ non corruptitur, sed magis perficitur, sic in uteri Materni visceribus, Tu nullâ corrupta fueris maculâ, sed potius à Spiritu Sancto perfectè Sanctificata. *Scit omnis populus*, quod sicut ramus à bonâ arbore proveniens, licet in malam arborem insertus, non tamen ab eâ inficitur, imò potius tribuit perfectionem, sic Anima Tua à DEO proveniens, inserta in corpus, etiam de semine infecto propagatum, maculata non fuerit, sed ipsum potius multimodâ perfectione repletum. *Scit omnis populus*, quod sicut aer genitus, in instanti, quo gignitur, à Sole illuminatur, ita Anima tua à Divino justitiæ Sole, in instanti Conceptionis, fuerit perfectissimè illuminata. Verbo, *scit*

omnis

omnis populus, quod quidquid Sacra recitat Historia, de magni, sanctique Nominis heroibus, ac heroinis, id omne Tuum sit, ô purissima Virgo! encomium, quam ornat innocentia Abelis, Justitia Noëmi, venustas Rachelis, fortitudo Jahelis, Majestas Estheris, victoria Judithæ, sedulitas Angelorum, scientia Arch-Angelorum, dominum Principatum, potestas Virtutum, Dominationum authoritas, quies Thronorum, Cherubinorum lumen, incendium Seraphinorum, & tandem, ut Paulus ait: *Quæcunque sunt Vera, quæcunque pudica, quæcunque justa, quæcunque Sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bona famæ, siqua Virtus, siqua laus disciplinæ*, hæc Tua sint omnia in cuius dilaudandis virtutibus, tot fudant devotorum ingenia, laborant manus, fluunt calami, teruntur Typi, ut verificetur omnino, quod de Teipsa jam pridem confitebaris: *Beata mē dicent omnes generationes.* Tu ergo, *Benedicta à Domino Filia!* impetra, ut & nos à Domino benedicti, filij DEI nominemur, & simus: Tu, quæ non fecuta es reliquos Adæ filios, omnes in Adamo peccatores, effice, ut & nos non sequamur impios, cæcos ad Cœlum duces, sed viam curramus mandatorum DEI, Tu Mulier Virtutis! fac, ut progrediamur & nos de virtute, in virtutem, utque immaculati in viâ, immaculati tandem Agni conspectu perfruamur in Patriâ.

§. 2. Authoritas.

205. S. CIJprlanVs ILLibatæ DeI-parentIs DefenDens.

1. *Spiritu S. obumbrante, incendium originale extinctum est; nec suslinebat justitia, ut Vas illud electionis communibus lassaretur injurijs, quoniam plurimum à cæteris differens, naturâ communicabat, non culpâ.* Lib. de Cardin. Christi oper. Orat. de Nativ. Christi.

2. *Unde & Matri plenitudo gratiæ debebatur, & Virginis abundantior gloria, quæ mentis, & carnis integritate insignis, spirituali & corporali, intus & extrâ, Christi fruebatur præsentia.* Orat. de Nativ. Christi.
3. *Mater Domini nostri JESU Christi, in illâ muliere promissa est, hæc inimicitijs opposita serpentis: Ponam inimicitias inter te, & mulierem, &c. non certè dicit: Pono; ne ad Evam pertinere videretur: verbum promissionis est, quod transmittitur infuturam.* Lib. 2. in Judæos.

206.

§. 3. Ratio.

Mater, CVr non æqVaLIs
angeLIs habenda?

DEUS ab æterno, sive in æternitate Consilij sui Beatam Virginem MARIAM in sui Matrem, & Reginam elegit Angelorum, ut Beata Virgo de seipsâ in Scripturâ testatur: *Ab æterno ordinata sum.* Ergo ratio non est, cur non æqualis Angelis habenda? Conseq. Prob. Omnis ratio dicat, Matrem, & Reginam, æqualem esse, immò multò superiorem subditis suis: Atqui juxta S. Scripturam, ab æterno Angeli fuerant subditi MARIAE, ut suæ Reginæ. Ergo ratio non est, cur non ijs æqualis habenda? Subsumo. Atqui DEUS Angelos bonos, malis peccantibus, à peccato præservavit, & in gratiâ confirmavit, & Beata Virgo, tanquam Regina, Angelis in gratiâ, & Sanctitate ad minimum æqualis erat. Ergo etiam eam, cæteris hominibus peccantibus, ab æterno à peccato præservavit, & in gratiâ confirmavit. Quod optimè confirmatur ex illo D. Anselmi dicentis:

L. de ex-
ord. hum.
c. 7.

Nihil Tibi, Domina! æquale, nihil comparabile est; omne enim quod est, aut super te est, aut sub te est: quod super te est, solus DEUS est, quod infra te est, omne, quod DEUS non est, &c.

N 2

§. 2.

§. 4. Historia.

207. teLa pretIosIſſIMa , DeIparæ
sIne Labe ab HIſpaLensI-
bVs obLata.

Summis certè laudibus extollen-
dus, ac seræ posteritati, ad imi-
tationem, transcribendus est, devo-
tus HIſpalensium Zelus, pro tuendâ
dignissimæ DEI Genitricis, in suâ
Conceptione, innocentia; cùm enim,
in eâdem Civitate, Concionator qui-
dam improvidâ lingua, Conceptio-
nem Deiparæ, communî cum reli-
quis labe maculatam pronunciâsse,
omnes Urbis incolæ adeò indolue-
runt, ut, quamvis à gravissimo Viro,
P. Pinedâ, Soc. JESU Sacerdote, alia
priori penitîs contraria Concio ha-
beretur, & detractus per illum honor,
per hunc, in integrum, Virgini re-
stitueretur: hoc tamen minimè con-
tentî, in devotam insuper compen-
sationem, illatæ à prædicatore illo
injuriæ, donum ingentis valoris Dei-
paræ sine labe conceptæ obtulerint.
Erat hoc Tela quædam pretiosissima,
ex communî HIſpalensium ærario
persoluta, in qua maximis char-
acteribus, ex gemmis, & adamanti-
bus studiosè intexta videbatur se-
quens inscriptio: *Beatissima Virgo
MARIA concepta est, sine peccato.* Et
quantum creditis pro tanto opere
preium exsolutum fuisse? Stetit cer-
tè donum hoc octoginta millibus du-
catorum. Sed nonnè & nos tale do-
num MARIAE sine labe conceptæ of-
ferre poterimus? offeremus certè, si
quod unicè exigit, Cordonaverimus,
juxta illud: *Fili, præbe mihi cor tuum,*
Prov. 23. v. 26. Refert munus hoc
ab HIſpalensibus oblatum Joannes
Bourghesius, *Lib. de Societ. MA-
RIAЕ Sacrâ, c. 21.*

* *

§. 5. Symbolum.
SaLaMaDra , In IgnItIs Car-
bonibVs, sIne Læ-
sIone. 208.

In medijs Salamandra salit, nil territa, flammis,
Non nocet huic ignis, non timet illa rogum.
In medijs, sine labe, salit purissima flammis
Virgo Parens: maculæ non timet illa rogum.
Cum ambulaveris in igne, non combureris, &
flamma non ardebit in te. Isaïæ. c. 43. v. 2.

§. 6. Antiquitas.
MVLIER asDrVbaLe Con-
stantior. 209.

Asdrubalem, valorosissimum alias
Carthaginem Ducem, plu-
res hinc inde Victoriae celebrem red-
diderunt, qui tamen gloriois Scipio-
nis, Romanorum Antesignani, pro-
gressibus nimium perterrefactus, sese
turpiter dedidit, adeò quidem, ut
major fuerit mulieris, ejus conjugis,
quam tanti Ducas constantia, ut pau-
cis narrabimus: Submittebatur à Ro-
manis, contra Carthaginenses, ge-
nerosus Juvenis, Scipio Æmilianus,
qui tantâ munus suum dexteritate,
ac fortitudine peregit, ut iteratis
aggressibus totam successivè Cartha-
ginem, licet immensæ amplitudinis,
occupârit. Unicum adhuc viætrici-
bus

bus palmis deerat Præsidium, Byrsa nuncupatum, quo valorosiores sese milites, ac incolæ, in magnâ quantitate receperant, extrema ibidem, pro sui conservatione, tentaturi. Verum, vix primam Arci manum Scipio admovebat, ignemque subiçere cœperat, cùm ecce! ad unum omnes (quadraginta hominum millia numerabantur) Victori se protinus submiserunt, quos inter ipse etiam Asdrubal, Carthaginem Primipilus, ut mortem evaderet, captivum se tradidit. Unica hic, in confusionem tantorum virorum, contradicebat deditio mulier, ipsissima nimirūm Asdrubalis conjux, quæ non tantum marito probrosum inconstantiae suæ facinus summè exprobavit, quod nimirūm, præ timore, ac vitæ desiderio, adeò indignam tanto Duce servitutem in se suscepit, verum etiam, ut suam ipsa magnanimitatem, ac validiorem animi constantiam exhiberet, ne captiva & ipsa abduceretur, è superiori Arcis fenestrâ, s̄met in ignem præcipitare maluit, ac viva comburi. *Velleus lib. 5. c. 12.*

Mulierem fortē quis inveniet? Inveniet ille, qui Heroicos MARIAE ausus attentiū examinaverit. Irreperat, non in unam tantum Carthaginem, sed in Orbem universum,

Tartareus inimicus, vixque serpens callidus pauculis verbis, Arcis animæ deditioñem, ab Adamo Præfecto exegerat, cùm ecce! submittente s̄ per peccatum illo, non quadraginta tantum millia, verum, quotquot futura erant in posteritate capita, unā s̄ se voce misere submittunt, diræque captivitatī tradunt. Unica tamen hic contradicebat mulier, omnī Heroe fortior: MARIA, vel ideo *benedicta in mulieribus*, quia indignam rata, tanto Principe, qualis Adam erat, dæmonis servitutem. Ipsa ergo, nullo momento consentiens, maluit s̄ se in ignem maturè præcipitare, quād dictæ servituti se, vel ad momentum, committere. Sed qualis ille ignis, in quem MARIA prosiliit? certè non aliud, quād ignis Divini amoris, quo in primo jam Conceptionis instanti, tota conflagrabat, ut nullus patuerit inimico accessus, ad eam, aliorum instar, per originale, in suam captivitatē abducendam.

§. 7. Anagramma.

VIrgo, à MaCVLà ADæ 210.
Llbera.

Virgo à maculâ Adae patenter immunis!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXXI.

§. I. Scriptura.

211. ArCa VirgInea, SathanaM
ConfVnDens.

I. Reg. c. 5. v. 3. *Ecce Dagon jacebat pronus in terrâ, ante Arcam Domini.*

MEmorandam de falso Philisthaorum Numine historiam Sacrae nobis paginæ exhibent

quam ipsissimis ibi contentam verbis referre consultissimum erit; sic enim s̄ habet: *Philistijm autem rulerunt Arcam DEI, & asportaverunt eam à lapide adjutorij in Azotum, Tuleruntque Philistijm Arcam DEI, & intulerunt eam in Templum Dagon, & statuerunt eam juxta Dagon: Cumque surrexisserent diluculo Azotij, alterâ die, ecce! Dagon jacebat pronus*

3. Reg.
c. 5. v. 3.
& seq.